

V Pretrskem gozdu se je razbil z ljutim artiljerijskim ognjem pripravljen napad; sovražnik je imel silne izgube.

Napad na nemško pozicijo, vzhodno in jugovzhodno od Sondernacha (jugo-zapadno od Münstera) je bil odbit.

Vrhovno armadno vodstvo.

Kapitulacija nemških čet v Nemški južno-zahodni Afriki.

K. B. London, 10. julija. Reuterjev posebni poročevalec poroča iz Kapstadta: Botha je zahteval, da se morajo Nemci vdati do 9. julija ob 5. uri popoldne, drugače bo pričel z napadom. Nemci so videli, da ni upanja, da bi ušli in so vsled tega sprejeli ultimatum. Po pogojih kapitulacije bodo častniki aktivnih čet obdržali orožje; morejo si izbrati proti častni besedi bivališče pod gotovimi omejitvami. Ostali vjetniki bodo internirani v krajih, ki jim jih odkaže Unija. Rezervisti vseh činov morajo oddati svoje orožje, izpolniti parolni formular ter se morejo potem zopet podati v svoja bivališča, da vrše svoj navadni posel. (Reuterjevo poročilo dokazuje, da se je kapitulacija izvršila pod zelo častnimi pogoji proti neprimerno številnejši angleški moči. Pripomba Wolffovega urada).

Peter Carp.

Kakor znano, trudijo se naši sovražniki že mesece sem, da bi z raznimi obljubami tudi Rumunije na svojo stran spravili. Doslej so se ti poskusi ponesrečili. Najbolje zavrnil je naše sovražnike list „Moldova“. Dotični članek je spisal izdajatelj tega lista, bivši rumunski mi-

Peter Carp

nisterski predsednik Peter Carp, katerega sliko danes prinašamo. V članku zahteva pisec od Rumunije, da naj nastopi proti Rusiji, ker je zdaj po zavzetju Lemberga za to najboljša priložnost. Vera v rusko moč je po zadnjih porazih v Galiciji razrušena tudi med rumunskimi politikami. Upajmo, da bodoje imela Carpova stremjenja zaželjeni uspeh.

Bitka pri Gorici.

Vojni poročevalec „Berliner Tageblatta“ Leonhard Adelt, je poslal svojemu listu naslednji opis bitke pri Gorici.

Soška meja, 7. julija 1915.

Italijani stoje v svoji drugi ofenzivi, ki je drugačna kakor je bila prva: Svojo artiljerijo so koncentrirali v šest skupin, od katerih ob severni operirata proti Krnu in Plavem, srednji pri St. Florjanu in Moši proti Podgori in Gorici in južni pri Verzi in ob spodnji Soči proti Doberdobski planoti. Na Krnu so 1. julija vojaki 8. italijanske divizije, ki je sestavljena iz modenske in salernske brigade, razgibali svoje vsled snega, dežja in mraza ogorele ude v napadu, ki so ga avstrijski granicarji in Ogrji krepko odbili.

Glavni sunek je naperil sovražnik proti goriskemu mostnemu braniku in proti Doberdobski planoti. Njegova težka artiljerija, ki razpolaga s kalibri do 23 cm, vzame ob tem gotove višine, ki zapirajo pot, pod brzi trajni ogenj, da bi omečila naše postojanke. Bombardiranje je dopoldne najlutejše, opoldne utihne, zvečer se pa zopet začne, ker sveti tedaj sonce našim četam v obraz in jih ovira. Ravnotako obsipa njegova artiljerija ponoči naše postojanke s šrapneli, da bi motila popravljanje kritij.

Predor je pač uspel na dveh točkah, namreč pri Podgori in pri Vermeljano. Ni pa uspel odločilni dodatni sunek, ker so Dalmatinci sovražnika pravočasno vrgli zopet ven. Prej ko slej je mesto Gorica v naših rokah in prej ko slej gre ondi vojaško in civilno življenje svojo navadno pot. Močno poškodovane so seveda cerkve in pa hiše v predmestju. Mesto samo po sebi je strategično brez pomena. Važno je le gorisko predmestje in obvladujoča je višina Podgora. Oboje je od prvega vojnega dne cilj italijanskih želja. Toda trde in nepremagljive kakor beton so pesti in srca Dalmatincev, ki stoje tam gori. Z gorskega hriba pri St. Ferjanu in od San Lorenca di Mossa, ob železniški progi v Krmin, je metala sovražna artiljerija bombo za bombo na to stran, polomila gozdno drevje, poteptala kritja in tlakala tako-rekoč celo goro z granatami. Dalmatinci so prenašali bombardiranje kakor navadno ploho. Ravno tega dne je zašla italijanska pehota pri Grojni v naše žične ovire. Ljudje so obviseli v zavratnem žičnem omrežju in njihovo javkanje je preglasalo rjovenje topov. Pod težkimi izgubami so se ostali zgrnili nazaj, zasledovani z ognjem naših čet.

Zjutraj ob 4. uri naslednjega dne se je bombardiranje proti Podgori in Sabotinu iznova začelo in trajalo do 2. ure popoldne. Najtežje granate so prizadevale gori šeststisoč ran; med 7. in 8. uro dopoldne je začela sovražna artiljerija obstreljevati tudi postojanke naših med gorskim pobočjem in mostnim branikom. Sto strelav je bilo namerjenih v kritje ene same stotnije; šestnajst strelav je zadelo polno. Neka sanitetna patrulja je bila zasuta, a so še živo izkopal. Ko so Italijani pet minut pred 2. uro ustavili ogenj, so bili mnenja, da je branilec na višini do zadnjega potolčen.

Zvečer so prišli k naskoku na Podgoro. Istočasno je več bataljonov napadlo gorisko predmestje. Dalmatinci so slišali, kako so italijanski častniki bodrili svoje ljudi: „Zakaj se obotavljate, saj tu gori ni nihče več živ!“ Dalmatinci so dobro pazili, da bi Italijanom prezgodaj ne odkrili njihove zmote; tiho so ležali na preži in se niso ganili. Italijani so prišli izza svojih okopov in s peskom napolnjenih vreč in začeli rojiti po pobočju navzgor. Udri so skozi raztrgane žice v zasuta kritja. V tem trenutku so se zasvetili žarometi, razpraskatale so strojne in navadne puške, eksplozirale so ročne granate. Naši so slišali začudene klice: „Saj niso mrtvi!“

Potem je divjal odločilni boj. Branilec je ostala zmaga na višini kakor tudi v dolini, kjer se je napad izjalovil že pred našimi ovirami. Vzhajajoče sonce je observalo tisočero smrt in tisočero gorje.

Po tem izjalovljenem generalnem naskoku je italijanska ofenziva zopet omagala. Prihodnje dopoldne je naša poljska artiljerija z vrsto dobro merjenih šrapnelov pregnala dve italijanski stotniji, ki sta se ustalili na pokopališču v Ločniku. Težke granate so v zvenčilih lokih brzele čez Podgoro in udarjale v postojanke, iz katerih se je bil sovražnik predidčo noč dvignil k napadu. Italijani se niso več upali proti višini, poizkušeni napad na gorisko predmestje je bil brez težave odbit.

Vročji boji za Doberdobsko planoto.

Še resnejši in trdovratnejši so bili sovražnikovi poskusi, da bi prodl južno krilo naše soške fronte. To južno krilo tvori Doberdobska ali Komenska planota. Njegov zapadni rob v širini 1500 metrov stoji pod neprestanim ognjem. Kljub temu držimo svoje postojanke. Nasprotno so Italijani pri Zagraju udri v omenjeni ognjeni pas, ne da bi bili mogli ta napredek izkoristiti. Tu pri Zagraju se Soča okrene od planotnega roba, h kateremu je vodil sedaj porušena most. Prvi sovražnikovi poskusi, da bi si priboril prehod čez reko, so se razbili na Mrtvaškem otoku. Ko se je pa posušilo poplavljeno ozemlje med Sočo in planoto, so Italijani južno od Zagraja prekoračili reko in postavili v tamošnjem gozdu svoje gorske topove, ki jih je pa razbil prvi strel c. in kr. artiljerije. Ravno tako sta izgubila pod našim artiljerijskem ognjem še dva nadaljna topova. Nasprotno je pa sovražna pehota prodirala ob železniškem nasipu in v gozdu

proti Zagraju, kjer je pa zaenkrat ostal naskok na zveze z glavnimi silami na desnem bregu izjalovil.

23. junija je nasprotnik nadaljeval pomestu, med da tudi z glavno silo preide na levi breg sovražnega posamezno in v skupinah se je od Foljan popoldanski mikal naprej, ob enem pa pripravljaj ma Vermeljan pontonih. C. in kr. artiljerija ga je zavrnila sovražnika v njegove meje. Naslednji dan je prinesel janska divnanilo: „Na gradiški cesti se zbirajo vržena z kolone.“ Napad je izostal, pač pa se je mož. Ta ljuto bombardiranje. Južno od Zagraja j. kr. armad sovražni bataljon čez soški kanal in železbataljon. nasip proti Redipulji. Ob tem je zašel v stojanko lastne artiljerije; moral je nazaj in sedaj menili Br zasačila tudi naša artiljerija. V ostalem so vse kaj d granate švrkale po prstih italijanske pijoneki črno ki so z lesovjem krpali most pri Zagraju janski h mujeno so izkušali Italijani ponoči poprakov, podvojeno pridnostjo. Zjutraj je bil vojni srečne od do Mrtvaškega otoka zopet gotov. Naši štirinajst so ga popolnoma razbili, ravno tako poslužil kot Naslednji dan je vladal popoln mir. To severonen pa mir pred viharjem. Kajti od 27. do 30. 2. ju je trajalo silno bombardiranje, ki je pr. 3. julija ljaljo generalni naskok tudi na tem napad na odseku.

Generalni naskok.

Odveč bi bilo opisavati živčni učinkanjanem š peklenske godbe, ki je cele dni tulila me Mnogo, n bom in zemljo in od katere so še daleč v oje obležal šklepetale šipe v oknih. Zivci naših vojak 4. ju jo prenesli. V noči na 30. junija se je boj z gra generalni naskok na Doberdobsko planoto. artiljerije. in Salandra sta prišla, da bi prisostvovala 13. julija govitemu dnevu, čigar datum j. prostoru. Cadorna že enkrat dokaj prezgodaj določil. juri na ni imelo biti drugače. Ponoči ob 11. uhovih in jela iz Selc prodirati dva bataljona pravršil alpi Rocca. Naši so jih sprejeli z ročnimi granarja; a je Italijani so jo brž pobrali nazaj. Ponoči renju mo uri je začela prodirati nasprotna divizija; je prišlo le nekaj bataljonov. Pustili smo do žičnih ovir in jih tam postrelili.

Zjutraj ob 8. uri sta dva do trije bat napadli goro Kosič in bili odbiti. Popold na različnih točkah prešlo več divizij k časnemu naskoku proti planoti. Pri Zagn sovražne čete prekoračile reko in istočasno drle naprej iz Foljana. Pri Redipulji je neka druga skupina smolo, da jo je obs vala lastna artiljerija, kar je našo bram olajšalo. Isto se je pripetilo nekemu it skemu majorju, s katerim sem se kasne znanil kot z vojnim vjetnikom. Z dvema jama je prodiral proti višini Debeli vrh, sta ostali dve njegovi stotniji v rezervi; je v brzi ogenj naših topov. Njegove rezar ga pustile na cedilu in ne dovolj tega, je lastna artiljerija obstreljevati njegove zgrinjajoče se roje. Nato je bil vjet in en-stotnik, pet poročnikov in 131 mož. a pridok kron na 20 do 49 kron na 180 kron. priliki je bila uplenjena tudi stotnijska začetrtje stotnije drugega genadirskega polka. njegovih opazk je vredno zabeležiti: „Kaj potres“, je pripovedoval, „je napravil p veliko škodo, a predidčo še veliko več“. govornit n opazka se je glasila: „Naši vojaki za zakon, da sedaj o vojni premišljevati“.

Zadnji brezuspešni naskok

Planota pada v majhnih, krševitih proti soški ravnini, ki se ploskovita in moč razprostira med Gradiško in Tržičem. It so ležali za nasipi nalašč preplavljenih n nasadov. Sedaj pa, ko je bila ravnina zop koliko osušena, so gazili do ceste, drli cestne zapore in z deskami obdanih kam kritij naših poljskih straž ob cestnem ro prodrli do stanovališč v kršju. Na Kosiču pa sovražna rojna črta pred našo glavno janko omajala ter je bila s kartečami p ljena, tako da je bila cela gora pokrita z v v svojem umikanju je potegnila za sabo tudi dodatne čete. C. in kr. čete so osta vražniku za petami ter niso mirovale, dok stal zopet onkraj močvirja.

Zvečer so Italijani še enkrat poizku slabotnimi napadi proti višinam vzhodno o žiča in od Zdravščine proti gori Sv. Mih Sv. Martinu. Celo noč do dne je rjovel italijanska artiljerija proti robu planote.

naskok na ta vroče zaželjeni grič se je iznova izjalovil. 400 mrtvih Italijanov je ostalo na mestu, med njimi mnogo ranjenih, katerih radi sovražnega ognja ni bilo mogoče spraviti. Tudi popoldanski in večerni sunki proti Zdravščini-Vermejanu so se končali s težkimi izgubami za sovražnika. Pri Redipulji je udrla neka italijanska divizija v naše postojanke, a je bila potem vržena zopet ven, pri čemer je izgubila 1000 mrtvih. Ta 1. julij je bil trd in slaven za c. in kr. armado. Največ je utegnil prestati neki brski bataljon. Ko smo videli, kako je v njihovo postojanko tekom pol ure udarilo 400 granat, so menili Brnci, da to pač ni čisto nič, da so že vse kaj drugega doživeli. Odlikoval se je tudi neki črnovojni bataljon, ki je pustil pet italijanskih bataljonov, da so se približali na 400 korakov, in jih krotil nato s svojim ognjem do srečne odločitve. Ognjeni krst je prejel ta dan štirinajstletni prostovoljec Grill, ki je svoj čas služil kot mornariški učenec na ladji „Bremen“ severnokotnega Lloydja.

2. julija ponoči in dopoldne bombardiranje. 3. julija je sovražnik z močnimi silami ponovil napad na Doberdobsko planoto in pri Redipulji prekoratil soški kanal in železniški nasip. Razvila se je ogorčena borba za naše postojanke, ki se je šele ob 10. uri ponoči končala z umikanjem številno veliko močnejšega sovražnika. Mnogo, mnogo sto mrtvih in ranjenih Italijanov je obeležalo po kršju pobojih. 4. julija ob 4. uri zjutraj je začel sovražnik boj z granatno točo, kateri so sledili sunki artiljerije. Tudi goriško predmostje so Italijani 3. julija zopet ljuto bombardirali. V tolminskem prostoru je več italijanskih bataljonov poizkusilo jurni na vzhodne obrežne višine in celo na vrhovih in škrbinah krnske grmade se je ta dan vršil alpski napad, ki ga je pripravila artiljerija; a je bil v divjem bajonetnem boju in bojenju moža z možem krvavo odbit.

0 preskrbi vojnih invalidov in njih svojcev.

Poročali smo deloma že o postavah, ki se tičejo te zadeve. Ponoviti pa hočemo še enkrat glavne določbe, da bodo cenjeni čitatelji vedeli, kako se preračuna preskrbno v zmislu najnovjše cesarske odredbe. Doklada za invalide se ravno po večji ali manjši izgubi delozmožnosti računa. Večja ali manjša delozmožnost se pa vpoštevata le pri dokladi; pri odmeri penzije same se nič ne vpoštevata, ker se tam dovoljuje doklado za ranjenost. Doklada znaša za invalidno moštvo neglede na šaržo, če se zmanjša pridobitna zmožnost za 20 do 49 odstotkov 60 kron na eno leto ali 5 kron na mesec; pri 50 do 100 odstotkih izgube na pridobitni zmožnosti na leto 120 kron ali 10 kron na en mesec. Če je invalid popolnoma nezmožen, oslepel, izgubil obe roki ali obe nogi 180 kron na leto ali 15 kron na mesec. Kaj dobi torej invalid? Če hočemo odgovoriti na to vprašanje, moramo navesti določbe zakona z dne 27. septembra 1875. Tam pravi zakon, da dobi:

narednik	168 K
četovodja	144 K
nadesetnik	120 K
desetnik	96 K
prostak	72 K

letne pokojnine. Skupaj z državno doklado bo torej znašala invalidna podpora za nezmožnost 20-49%, 50-100%, popolna narednika . . . . . 228 288 348 četovodja . . . . . 204 264 324 nadesetnika . . . . . 180 240 300 desetnika . . . . . 156 216 276 vojaka brez šarže . . . . . 132 191 252 K tem zneskom se prišteje še doklada za rane 96 kron na leto ali 8 kron na mesec; ta se zviša na 192 K na leto, če je izgubil invalid eno roko ali eno nogo, in na 288 K, če je izgubil dva dela telesa ali je oslepel. Državna podpora se pa dovoljuje samo tistim invalidom, ki njih svojci ne dobivajo nikakršne preskrbene. Kjer dobivajo svojci preskrbno, dobivajo samo invalidno podporo v zmislu zakona z dne 27. decembra 1875, in pa doklado za rane.

V zmislu te naredbe, kakor smo že zadnjič poročali, da dobé tudi svojci državne doklade po umrlih ali ubitih vojaki. V zmislu zakona znaša letna penzija vdove narednika 270 kron, 22-50 kron na mesec, četovodje 216 kron, 18— kron na mesec, nadeset. 180 kron, 15— kron na mesec, desetnika 144 kron, 12— kron na mesec, prostaka 108 kron, 9— kron na mesec, K tej penziji spada še vzgojnina za sirote 48 K, če živi mati, če sirota nima ne očeta ne matere 72 K.

V zmislu naredbe z dne 12. junija pa dobe vdova in drugi svojci še posebno državno podporo. Ta znaša za vdovo 120 kron na leto; za zakonsko ali legitimirano siroto 12 K. Če je sirota brez staršev, znaša ta podpora 36 kron na leto, če je ena sama sirota, 30 K, če sta dve 24 K za vsako, če so tri in po 18 K, če so štiri ali več. Nezakonska sirota dobi 60 K na leto, če dobiava mati državno podporo. Če sirota nima matere, dobiava 108 K, če je samo ena sirota, če sta dve po 102 K, po 96 K, če so tri, če jih je več pa po 90 K.

Iz teh vrstic je pač razvidna preskrba naših vojakov, ki jih v vojni zadene nesreča. Pa tudi glede podpore za starše invalidov, za prastarše in druge svojce, je zadeva s tem pojasnjena; kajti tudi vsa druga preskrbina in podpora se odmerja po istih načelih na podlagi postavk, ki smo jih že navedli.

Gospodarske.

Stanje sadonosnikov in vinogradov začetkom julija 1915. (Poročilo sadne novocevalnice zveze kmetijskih združenj na Štajerskem.) Po došlih poročilih filijalnih vodstev c. k. kmetijske družbe za Štajersko je stanje sadonosnikov in vinogradov sledeče, ako se vzame 1 = jako dobro, 2 = čez srednjo, 3 = srednjo, 4 = pod srednjo, 5 = jako slabo:

Jaboljka: Dolina Ennse 3-4, zgornja Murska dolina 3, dolina Mürze 3-4, Safen- in Feistritz-dolina 2, dolina Raabe 1-2, Graška Murska dolina 3, Leibniška Murska dolina 3, spodnja Murska dolina 4, Dravska dolina 3-4, Savinjska dolina 3-4, Savinska dolina 4.

Hruške: Dolina Ennse 3, zgornja Murska dolina 3-4, dolina Mürze 2-3, dolina Safena in Feistritz 2, dolina Raabe 2, Graška Murska dolina 3, Leibniška Murska dolina 3, spodnja Murska dolina 4, Dravska dolina 3-4, Savinjska dolina 2-3, Savina dolina 3-4.

Slive in češplje: Dolina Ennse 4, zgornja Murska dolina 4, dolina Mürze 4, Safen-Feistritz-dolina 4, dolina Raabe 4, Graška Murska dolina 4, Leibniška Murska dolina 4, Dravska dolina 4-5, Savinjska dolina 4-5, Savina dolina 3-4.

Breskve in marelice: Dolina Ennse 4, zgornja Murska dolina 5, dolina Mürze 4-5, Safen-Feistritz-dolina 4-5, dolina Raabe 4-5, Graška Murska dolina 3-4, Leibniška Murska dolina 4-5, spodnja Murska dolina 3-4, Dravska dolina 4, Savinjska dolina 3-4, Savina dolina 4.

Črešnje: Dolina Ennse 3, zgornja Murska dolina 3-4, dolina Mürze 2-3, dolina Safena in Feistritz 3, dolina Raabe 3, Graška Murska dolina 2, Leibniška Murska dolina 2, spodnja Murska dolina 2-3, Dravska dolina 3, Savinjska dolina 3, Savina dolina 3.

Oreh: Dolina Mürze 3-4, Safen-Feistritz dolina 3-4, dolina Raabe 2-3, Graška Murska dolina 2-3, Leibniška Murska dolina 2-3, spodnja Murska dolina 2, Dravska dolina 2-3, Savina dolina 2-3, Savinjska dolina 2.

Vinogradi: Safen-Feistritz-dolina 2, dolina Raabe 1-2, Graška Murska dolina 2, Leibniška Murska dolina 2, spodnja Murska dolina 2, Dravska dolina 2, Savinjska dolina 2-3, Savina dolina 2-3.

Izpred sodišča.

Fajmošter in klerikalni poslanec - dražilec cen.

C. kr. okrajno sodišče v Radgoni je obsodilo klerikalnega državnega poslanca fajmoštra dra. Potzinger zaradi neopravičenega draženja, kar se po domače imenuje oduševstvo z živili, na 50 kron globe. Ta fajmošter je namreč svoje žito po pretirani ceni prodajal. Fajmošter dra. Potzinger s to kaznijo ni bil zadovoljen. Pritožil se je na višje sodišče v Gradcu. To sodišče pa mu je prvotno kazen zvišalo na 300 kron globe. Zdaj bo ta krščanski mož menda le zadovoljen!

Razno.

Ogrska žetev. Veliko presenečenje prinaša izkaz ogrskega poljedelskega ministerstva glede pričakovane letošnje žetve. Cenili so žetev po-

sebno strogo in ker se žetno delo že izvršuje, ni pričakovati spremembe števil. Gotovo je, da bo de pšenična žetev na Ogrskem letos naravnost krasna. Prinesla bo de takšni uspeh, kakor se ga je le prkrat doživelo. Pričakuje se namreč, da se bo de želo na Ogrskem letos najmanj 46 milijonov meterskih centov pšenice, medtem ko se jih je lansko leto komaj nekaj čez 28½ milijona meterskih centov želo. Ako se k temu še prišteje žetev iz Hrvatske in Slavonije, potem bomo pridelali okoli 50 milijonov meterskih centov pšenice. Pri temu je vpoštevati, da bo de tudi kakovost letošnje pšenice vsled dobrih vremenskih razmer mnogo boljša nego lanska. Tudi žetev rži prekaša z 12-9 milijoni meterskih centov ono lanskega leta za 1-8 milijoni meterskih centov. Prijetno presenečenje je tudi, da zaostaja žetev ječmena le malo za lansko. Tudi žetev ovsa bo de enaka lanski. S tem smo torej lahko prepričani, da je skrb za kruh in moko nepotrebna. Pričakovati je, da ne bo de treba več toliko z boljšo moko štediti in da bo dejo tudi gotovo od kmetijskih pridelkov odvisne industrije svoje delo lahko nadaljevale. Še imamo velike zaloge iz zadnje koruzne žetve in pričakovati je tudi dobro letošnje žetev tega pridelka. Drugi plod stoji istotako dobro, tako da ne bo de krme primanjlovalo. Sveda je vse to pričakovati le tedaj, ako ogrska državna polovica svojega žetnega bogastva ne bo de skrivala za špekulantovskimi ključmi, marveč ga bo de dala tudi drugim deželanom brez težav na razpolago.

Važna razsodba najvišjega sodišča glede draženja cen. Vrhovno sodišče je izreklo, da je zločinski namen pri draženju cen podan že s tem, če prodajalec zahteva cene, ki so v primeri z proizvajalnimi sredstvi očividno previsoke. Vseeno je, če je kupec zadovoljen z zahtevano ceno, zakaj v tem oziru ne gre za varstvo posameznega kupca, ampak za varstvo splošnih interesov. Javnost bo to razsodbo pozdravila, ker vsakdo, kdor izrablja v sedanjih težkih časih stisko ljudstva, zasluži strogo kazen.

Cene sladkorja. Posamezni špekulantje strahijo ljudi še vedno s tem, da bo de v kratkem cene sladkorja poskočile. Opozarjamo torej še enkrat, da prihaja iz Dunaja sledeče uradno poročilo: Vladi se je posrečilo vprašanje sladkorja rešiti v toliko, da so rafinerije znatno znižale svoje zahteve glede cen. Po porabi domačega kontigenta, ki bo zadoščal še do konca julija, bo znašala cena kilograma sladkorja 1 krono in ta cena mora ostati brezpogojno neizpremenjena do 1. oktobra 1916. Tudi nov sladkor se ima primerno zaznamovati, da se onemogoči nepoštena manipulacije s staram sladkorjem.

List „Domačin“ v Ljubljani je začasa vojne ponehal izhajati.

10 sinov v vojski. V Špitaliču pri Kamniku živi posestnica vdova Alojzija Drolz. Ima 10 sinov, ki so vsi v vojni. Od dveh sinov, ki sta služila pri 7. lovskem bataljonu, že od jeseni ni nobene vesti.

Proces v Sofiji. Na Silvestrov večer se je vršil v sofjskem meščanskem kazinu od bolgarskih umetnikov prirejen ples. V sijajno družbo je priletela proti polnoči bomba, ki je ubila 4 osebe in jih mnogo ranila. Med ubitimi sta se nahajala hčerka vojnega ministra generala F. čeva in sin generalštabnega šefa Bojadžijeva. Atentat je izzval v celi Bolgariji velikansko razburjenje. Bilo je jasno, da izvira iz političnih motivov in domnevalo se je, da so atentat povzročili Srbi ali Rusi, da se maščujejo nad bolgarskimi državniki, ki so bili z ministerskim predsednikom Radoslavom na čelu na plesu. Policijska preiskava je imela kmalu uspeh. Aretirali so 7 oseb, po večini Makedonci, katerim je načeloval referent pri najvišjem bolgarskem računskem dvoru Vincenc P. Anastasov. Kmalu se je dognelo, da je to prava atentatorska organizacija, katere glavni voditelji so bili Anastasov, neki Giorgij Iljev ter Kristo Gergijev, dva mlada postopača. Organizaciji je pripadal tudi sin sofjskega odvetnika Dobrinoviča. Na inicijativu tega zadnjega poskusili so najprvo starega Dobrinoviča umoriti. Pozneje je pripravil Anastasov atentat v sofjskem kazinu in obljubil svojim pomagačem 10.000 levov nagrade. Zaupal jim je, da hoče doseči padec se-